

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่องพ่อแม่ครูจารย์นี้สำคัญ

(ลูกศิษย์ชื่อโทรทัศนถวายท่านพระอาจารย์เพ็ง เพื่อดูทีวีผ่านดาวเทียมของหลวงตา) นี่ถ้าไม่ใช่เรื่องธรรมนี้ไม่ได้เป็นอันขาด บอกเป็นอันขาดเลย พวกเหล่านี้จะเข้าไปในวัตรกรรมฐานไม่ได้เด็ดขาด ถ้าเป็นเรื่องธรรมละก็ได้แยกออกมาเป็นธรรม ถ้าเป็นเรื่องโลกหรือเครื่องธรรมเครื่องโลก ไม่ให้เอาเข้ามา ถ้าเป็นธรรมล้วนๆ เข้ามาได้ โธ่เป็นไผ่นะ ออกวิญญูนี้ส่วนมากเป็นเทศน์ของเราไม่ใช่หรือ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ช่วยเล็กๆ น้อยๆ ที่ออกหน้าจริงๆ คือเรา พิสูจน์นะ

พูดถึงเรื่องท่านเพ็งคือข้างล่างเป็นเรา เนื้อบนเขียง เนื้อนั้นเป็นท่านเพ็ง มีดสำหรับฆ่าเป็นพ่อแม่ครูจารย์มัน พาหลบพาหลีกอยู่อย่างนั้นนะ คือทำอาหารถวายท่าน ตอนเช้า แกงเล็กๆ หม้อเท่านี้แหละ อู๊ย หลบหลีกจะเป็นจะตาย ถูกท่านสับเอา เราพาท่านเพ็งหลบหลีกที่อยู่หนองผือ ท่านรู้นิสัยเรานะพ่อแม่ครูจารย์มันท่านรู้นิสัยเรา หากจำเป็นที่จะได้ออนุญาตให้เรา มา เพราะเรามาแต่ละครั้งๆ นี้ฟาดของแข็งใหญ่ๆ เติมแข็งๆ หาแต่ของที่ถูกกับธาตุกับขันธของท่าน พอมานี้ก็สั่งเขาจัดเป็นรายการเลย ให้เขาไปกว้านเอาที่ตลาดเมืองอุดร พอได้เติมที่แล้วก็ไปเลย

ไปก็ต้องได้ใช้ปัญญาะ คือจอมปราชญ์กับจอมโง่มัน โอ้ มันลำบากมากนะ ท่านเป็นจอมปราชญ์เราเป็นจอมโง่ ทีนี้เวลามาแล้วของเติมแข็งๆ เราให้เขาไปเอาอุดรใส่รถไปลงพรรณา ทีนี้เวลาจะเข้าจากพรรณาเข้าไปนั้นต้องเอาล้อเอาเกวียนไป คือแต่ก่อนทางรถไม่มี ใส่ล้อใส่เกวียนไปเติมแข็ง แข็งใหญ่ๆ ใส่ล้อไปเติมไปเลย ไปก็หาซื้อแก้วตัวไว้เพื่อพันภัย ทางโน้นก็ราชสีห์ พอไปก็เอาของเติมล้อ เราไปจากอุดรของไปเติมล้อ พอไปถึงพรรณาแล้วขนลงนั้น เอาล้อใส่ ทางนี้อุดรไปพรรณาใส่รถไป พอลงจากพรรณาแล้วเอาล้อมาใส่

ต้องมีข้อแก้ตัวเรียบร้อยทุกอย่างๆ ไม่อย่างนั้นไม่ทัน เวลาเข้าก็ต้องใช้เวลา ท่านไม่ออกมา ก็รู้เวลาท่านออกมาคือเวลาปิดกวาดท่านออกมา คำว่านั้นท่านไม่ออกนั้นละไปตอนนั้นละเรา พอเข้าไปเรียบร้อยแล้วของเป็นแข็งๆ ใส่ไว้กุกุญุ่น ลึกลับว่าอย่างนั้นเถอะ ลึกลับสำหรับคนโง่ แต่มันเปิดเผยสำหรับจอมปราชญ์ ใส่เรียบร้อยแล้วคอยสังเกตตอนเช้า ตาท่าน โอ๊ย ตาแหลมคมมากนะ พอไปเอาของลงจากล้อจากเกวียนเขาเรียบร้อยแล้วก็ให้เขาไป แล้วเอาพระเอาเถรมานะ เกณฑ์มา คอยดูรอยล้อรอยเกวียนที่ข้างในไม่让您เห็น พวกมันปิดกวาด พอมาก็ปิดกวาดเรียบร้อย ของก็เอาเข้าในนั้น

ตอนเช้าเราก็คอยสังเกตดูท่าน ตาท่านนี้ แหม แหลมคมมากนะ แย็บ ๆ เราคิดว่าเราทำดีเรียบร้อยแล้ว พอไปมันมีรอยล้อไปอยู่ข้าง ๆ นู้นนะ ท่านไปเห็นจนได้นะ ตามนี้เรียกว่าปัดกวาด เอาพระเอาเณรมากวาดมาดูด้วย เราเป็นนายคุมเสียด้วย ดูไม่ให้ท่านเห็นรอยเกวียนรอยล้อ ว่าอย่างนั้นเถอะ พอออกไปนี้ รอยล้ออยู่ทางนู้นนะ ท่านไปเห็นจนได้ เราก็อสังเกตท่านเพราะเราเป็นขโมยใหญ่ ท่านเป็นผู้ปราบโจร ตาท่าน สอดสาย ๆ ปืบ ๆ แล้วรอยล้อเราอยู่นู้นนะ คือลบไม่หมด ยังเหลือนิดหน่อย นี่มันรอยล้อมาจากไหน ท่านว่าอย่างนั้น ทางนี้ก็มิข้อแก้ตัวไว้เป็นชั้น ๆ ๆ

โอ้ รอยล้อเมื่อวานนี้มาพรรณานี้เห็นแก่นขนุนดี ๆ ก็เลยให้เขาเอาแก่นขนุนดี ๆ มาบ้างเมื่อวานนี้ ว่าอย่างนั้นนะ นี่คือข้อแก้ตัว แก่นขนุนนะข้อแก้ตัว ความจริงเป็นเช่นนี้ ข้อแก้ตัวของเราก็อเหมาะสมดี บอกเอาแก่นขนุนนี้มา ท่านคงคิดว่าแก่นขนุนใหญ่ นั้นแหละ ท่านฉลาด คนหนึ่งจอมปราชญ์คนหนึ่งจอมโง่ เราจอมโง่ ท่านจอมปราชญ์ กับพ่อแม่ครูจารย์นี่ลองดูซิใคร ตาแหลมคมมากที่สุด เรื่องพ่อแม่ครูจารย์นี้สำคัญ คล่องแคล่วทุกอย่าง

ข้อเปรียบเทียบเรายกบูชาไว้ นะ คือเอามาเปรียบเทียบเฉย ๆ ว่าตาท่านเป็นตาไก่ป่า ตาดีตาไก่ป่าปืบ ๆ ไม่ได้เป็นข้อเปรียบเทียบที่ต่ำละ เรายกสูงไว้เสมอ แต่สิ่งที่ป็นคิดได้คือตาไก่ป่ามันตาแหลมคมไซ้ไหม ตาท่านแพล็บ ๆ อย่างนั้นละ เหมือนตาไก่ป่า หลวงปู่มัน ไปอยู่กับท่านผู้เช่นนั้นละ ถึงจะโง่แสนโง่มันก็พอได้ข้อคิดบ้าง คือถูกกระตุก อยู่เรื่อยด้วยความฉลาดของจอมปราชญ์ท่าน คนโง่ถูกกระตุกหลายครั้งหลายหนมันก็พอกระตุกกระตักบ้างเข้าใจไหม พระเณรมันเหมือนวัวเหมือนควาย ท่านเหมือนจอมราชสีห์ ความฉลาดแหลมคมทุกอย่าง โอ๊ย ผิดกันมากนะจอมปราชญ์กับจอมโง่ผิดกันมากที่สุดทีเดียว

เราได้เห็นชัดเจนตอนที่อยู่หนองผือกับท่าน กับพระกับเณรทั้งหลายเราคอยควบคุมพระเณร ท่านจะเป็นผู้คอยดูอะไร เราเป็นคนควบคุมพระเณร ไม่อย่างนั้นจะขายตลอด ถึงอย่างนั้นก็ยังไม่ขายจนได้ เพราะความฉลาดของท่าน แต่มีแปลก ๆ อยู่ อันหนึ่ง ท่านคงจะดูเวลาเราอยู่ที่นั่น เวลาได้โอกาสจะลาท่านไปเที่ยว ไม่ใช่อยู่ ๆ ลาเฉย ๆ ไม่ได้ นะ ต้องมีช่องทางหาโอกาสเป็นที่เรียบร้อยถึงจะกราบลาท่านได้ เวลาเราไปไหนท่านคงจะสังเกตดูพระดูเณร คงจะมีระเกะระกะขวางหูขวางตาท่าน ดูอาการท่าน ไม่อยากให้เราไป มันเกี่ยวกับพระกับเณร แต่ท่านก็เห็นประโยชน์ส่วนใหญ่ของเราที่ไปภาวนา ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ท่านก็จำต้องอนุญาตให้ไป เวลาเราไปพระเณรคงจะมีอะไร ๆ ให้ขวางหูขวางตาท่านอยู่นั้นละ เวลาเราลาท่านไปอาการของท่านไม่อยากให้เราไปดูขนาดนั้นละดูพ่อแม่ครูจารย์มัน

เมื่อวานนี้ไปภูเขี้ยว เอาของไปส่งโรงพยาบาลภูเขี้ยว ได้ไปเสมอไปส่ง
โรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้ไปเรื่อยๆ เมื่อวานไปส่งโรงพยาบาลภูเขี้ยว เฉพาะ
โรงพยาบาลอาหารไม่ค่อยเพียงพอ เราจึงต้องไปหนุนเรื่อยๆ หนุนโรงพยาบาลนั้น
โรงพยาบาลนี้เรื่อยๆ ที่จังหวัดตามธรรมดาเราจะไม่เข้าจังหวัด ไปช่วยอำเภอของ
จังหวัดนั้นๆ แต่จังหวัดเลยต้องได้ช่วย เอาเข้าไปจังหวัดเลย ไปทั้งสองแห่ง จังหวัดเลย
มีอยู่สอง โรงพยาบาลจังหวัด-โรงพยาบาลจิตเวช เราตั้งใจไปช่วยทั้งสองโรงในจังหวัด
เลย มันขาดแคลนมาก ต้องไปช่วย ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ